

π. Πέτρος Ζώης: «Ο γέροντας μου π. Εφραίμ Αριζονίτης»

/ [Επικαιρότητα](#)

Με έναν έντονα συγκινησιακά φορτισμένο λόγο ο π. Πέτρος Ζώης μίλησε διεξοδικά για την αγιότητα του βίου και των έργων του γ. Εφραίμ με θέμα: «Ο γέροντας μου π. Εφραίμ Αριζονίτης» την Δευτέρα 2 Δεκεμβρίου ΣΤΗΝ Σχολή Γονέων - Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κατερίνης με αφορμή τα 5 χρόνια από την μακάρια εκδημία του.

Όπως χαρακτηριστικά είπε στην αρχή του λόγου του: 'Νιώθω ανάξιος να μιλήσω για αυτόν, όταν μάλιστα ο ίδιος όριζε τον εαυτό του ως 'μικρόβιο', εγώ τι να πω; Όταν ο Άγιος Παΐσιος και ο Όσιος παπά Εφραίμ Κατουνακιώτης αποκαλούσαν το γέροντα Εφραίμ ως πρύτανη και πρόεδρό τους εγώ τι να πω;'

Εν τέλει, με τη βοήθεια της Θείας Χάριτος, ξεκίνησε τη θεσπέσια αφήγηση του θαυμαστού βίου του γέροντος Εφραίμ αναφερόμενος στα βιογραφικά του στοιχεία και την εκ του Βόλου καταγωγή του, το βαπτιστικό του όνομα που είναι Ιωάννης – μάλιστα στην πορεία των χρόνων ένιωθε πάντα μια σύνδεση με τον Άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο-, έκανε αναφορά στη δύσκολη πορεία των χρόνων του, τη φτώχεια που έζησε ο ίδιος και η οικογένειά του στη διάρκεια της Κατοχής, τις διάφορες δοκιμασίες που πέρασε μέχρι μάλιστα που συνελήφθη από τους Γερμανούς και σχεδόν έφτασε στο εκτελεστικό απόσπασμα αλλά γλίτωσε χάρη στην προσευχή της μητέρας του και της δικής του. Στη διάρκεια των χρόνων είναι αξιομνημόνευτα τα ‘οράματα-σημεία’ της μητρός του , η οποία εκάρη μοναχή με το όνομα Θεοφανώ, αρχικά σε Μονή στην Πορταριά Πηλίου και εν συνεχεία στη Μονή Αρχαγγέλου της Θάσου.

Εν έτει το 1947 σε ηλικία 19 χρόνων ο Γιαννάκης από το Βόλο - όπως τον αποκαλούσε όταν αναφερόταν σε αυτόν ο Γερό Αρσένιος από τη Σκάλα της Αγίας Άννης -άφησε τα εγκόσμια και ασκήτεψε κοντά στο γέροντα Ιωσήφ τον ησυχαστή στη Ν. Σκήτη στη λαξευμένη σπηλιά του Τιμίου Προδρόμου ενώ το 1948 έλαβε το μοναχικό σχήμα με το όνομα Εφραίμ, εκεί ασκήτεψε περί τα 12 έτη όπου έφτασε σε μεγάλα ύψη πνευματικότητας και αγιότητας βιώνοντας τη Θεία Χάρη καθώς και το θεολογικό χάρισμα. Μετά δε την Κοίμηση του γέροντος Ιωσήφ εξακολουθούσε τη διακονία σε αυτόν- την υπακοή όπως την αποκαλούσε- καθώς και την πνευματική επαφή μαζί του.

Το 1973 μετέβη στο Κελί του Αγίου Αρτεμίου στην Προβάτα και εν συνεχεία υπήρξε ηγούμενος στην τέως παρακμάζουσα Ιερά Μονή Φιλοθέου, ωστόσο στην πορεία συνέρρεαν στη Χάρη του πλήθος δοκίμων και μοναχών. Υπήρξε μάλιστα μεταξύ άλλων πιστών, πνευματικός της Βασιλικής Οικογένειας και χιλιάδων πνευματικών τέκνων του.

Από το 1958 ο π. Ιωάννης Ρωμανίδης, κάνει λόγο για την κατηφορική εκκοσμίκευση της Ορθοδόξου Εκκλησίας του Νέου Κόσμου στην Αμερική η οποία κινούνταν μεταξύ Προτεσταντισμού και Ορθοδοξίας κι έκτοτε μετέβη ο γέρων Εφραίμ εκεί ώστε με τη Θεία Χάρη να αναλάβει Ιεραποστολικό έργο και να επαναφέρει το ποίμνιο, να συνδράμει στην ανάσχεση του πνευματικού αποπροσανατολισμού της Εκεί Εκκλησίας.

Στον Καναδά και μετέπειτα στην Αμερική μιλούσε με άκρα πνευματικότητα στους πιστούς, εξομολογούσε αδιαλείπτως κόσμο στους οποίων τις ψυχές μετέφερε το φως του Παραδείσου. Μιλούσε ο ίδιος με το Χριστό, την Παναγία και τους Αγίους.

Σε κάθε περίπτωση φανεωνόταν η Αγιότητά του και η προορατικότητά του,

διαισθανόταν τα σημεία, γνώριζε το βίο και τα έργα του καθενός τους αποκαλούσε χωρίς να τους γνωρίζει από πριν με το όνομά τους. Κατάφερε να μεταστρέψει ανθρώπους στον Δρόμο του Χριστού μας. Ήτο ατάραχος, ήρεμος και ταυτόχρονα θαρραλέος και τολμηρός, καθώς ένιωθε την ασφάλεια του Χριστού και τη Σκέπη της Παναγίας συνεχώς κοντά του.

Χαρακτηριστικό Υπακοής και προορατικότητάς του: τα Δάκρυά του που έτρεχαν συχνά για το ποίμνιο και τη Θεία Χάρι που αναγνώριζε ολούθε!

Στην Αριζόνα όπου εβρίσκετο η Ι. Μονή Αγίου Αντωνίου ένα -εκ των 19 μοναστηριών που είχε ιδρύσει ο ίδιος- θαυματοουργικά βοήθησε με τις υποδείξεις του στην άντληση νερού στο μέσον της ερήμου! Τόσο πολύ νερό που δίνει μέρος του στην πολιτεία της Αριζόνα. Ο Δήμαρχος του Phoenix Arizona για να τον ευχαριστήσει του έδωσε μεγάλη έκταση ισόποση του μοναστηριού διπλασιάζοντας την και ασφαυτόστρωσε όλον τον δρόμο μέχρι το μοναστήρι. Το μοναστήρι αυτό είναι το δεύτερο μετά το Grand Canyon σε επισκεψιμότητα μέρος της πολιτείας της Αριζόνα!

Μιλούσε άπειρες ώρες με τους πιστούς περί Ιεροσύνης, Παραδείσου και Κολάσεως, εξομολογούσε και με μεταφραστή τον π. Πέτρο Ζώη στα Αγγλικά, όποτε χρειαζόταν. Ευφύεστατος, παρότι με γνώσεις μόνο Γυμνασίου, 'ου μεμαθηκώς ούτος οίδε γράμματα' Θεοφώτιστος Άγιος του Θεού. Δαιμονισμένοι μπροστά του εξανίσταντο, πιστοί ένιωθαν αγαλλίαση, αμαρτάνοντες μετανοούσαν και μόνο η

γαλήνια όψη του έκανε τους άλλους να πιστεύουν ότι πρόκειται για κάποιον Άγιο Άνθρωπο! 'This must be a Holy man...'

Με την προσευχή ' Κύριε Ιησού Χριστέ , ελέησόν με' διήγε το βίο του και παρότρυνε όλους του πιστούς να το προσεύχονται αδιαλείπτως και να αποτελούν τους Λοκατζήδες του Χριστού μας, όπως ήτο και ο ίδιος και όπως τα μοναστήρια που ο ίδιος είχε προετοιμάσει ως δρόμους καταφυγής - στις δύσκολες του Διαβόλου ώρες-των πιστών .

Τα δε γόνατά του από τις άπειρες μετάνοιες και προσευχές τα είχε 'χαλάσει' τίποτα όμως δεν τον πτοούσε στη Θέαση του Ακτίστου Φωτός και του Παραδείσου που τον ανέμενε και μετά την Κοίμησή στις 7 Δεκεμβρίου 2019. Μέχρι και ο μακαριστός πρώην Αρχιεπίσκοπος Αμερικής κυρός Ιάκωβος που τόσο εν ζωή τον πολέμησε, μετανόησε και αναγνώρισε το Άγιον έργο του.

Ας έχουμε την Ευλογία του!... Την Κυριακή 8 Δεκεμβρίου στον Ι. Ναό Παντανάσσης Κατερίνης θα τελεστεί το 5ετές Ιερό μνημόσυνο υπέρ μακαρίας μνήμης και αναπαύσεως του γέροντος Εφραίμ Αριζονίτη.

Η επόμενη εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί την Δευτέρα 16-12-2024 με επίσημο ομιλητή και καλεσμένο τον Δρ. Ιστορίας του τμήματος Ιστορίας του Ιόνιου Πανεπιστημίου Δημήτριου Μεταλληνού και θέμα: «Ο δάσκαλος μας π. Γεώργιος Μεταλληνός».

Στην εκδήλωση θα γίνει η αδερφοποίηση της Σχολής Γονέων Κατερίνης με τον

Πολιτιστικό Σύλλογο Ράχης «Τα Πάτρια» και οι Τιμητικές βραβεύσεις των μακροχρόνιων Χορηγών της Σχολής.